

Parabôla de l'einfant prodîgo

Autor(en): **Devaud, Pierre-André**

Objekttyp: **Article**

Zeitschrift: **L'ami du patois : trimestriel romand**

Band (Jahr): **44 (2017)**

Heft 166

PDF erstellt am: **11.09.2024**

Persistenter Link: <https://doi.org/10.5169/seals-1045160>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Inhalten der Zeitschriften. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern.

Die auf der Plattform e-periodica veröffentlichten Dokumente stehen für nicht-kommerzielle Zwecke in Lehre und Forschung sowie für die private Nutzung frei zur Verfügung. Einzelne Dateien oder Ausdrucke aus diesem Angebot können zusammen mit diesen Nutzungsbedingungen und den korrekten Herkunftsbezeichnungen weitergegeben werden.

Das Veröffentlichen von Bildern in Print- und Online-Publikationen ist nur mit vorheriger Genehmigung der Rechteinhaber erlaubt. Die systematische Speicherung von Teilen des elektronischen Angebots auf anderen Servern bedarf ebenfalls des schriftlichen Einverständnisses der Rechteinhaber.

Haftungsausschluss

Alle Angaben erfolgen ohne Gewähr für Vollständigkeit oder Richtigkeit. Es wird keine Haftung übernommen für Schäden durch die Verwendung von Informationen aus diesem Online-Angebot oder durch das Fehlen von Informationen. Dies gilt auch für Inhalte Dritter, die über dieses Angebot zugänglich sind.

PARABÔLA DE L'EINFANT PRODÎGO

Pierre-André Devaud, Mollie-Margot (VD)

- 11 On hommo avâi doû valet,
- 12 lo pllie dzouveno a de à son pére : Pére, vo faut mè balyî tot cein que mè dâi revenî. Et lo pére l'a partadzî sè bin.
- 13 Quauque dzo ein aprî, lo dzouveno dâi doû l'a amouèlounâ cein que l'avâi et l'a modâ tot lyein à l'etreindzî, yo l'a tot rupâ avoué dâi gourgandine.
- 14 Quand l'è que l'a tôt z'u èpardzemallâ son bin, l'è vegnu 'nna famena dâo Diâbe dein clli payî, et l'a eincotsî a ître dein la miâoffa.
- 15 Adan l'a fotu lo camp à mâitro tsî quauquon de l'eindraï que l'a einvoyî dein lè z'èbouèton por vouardâ lè caïon.
- 16 L'arâi bin volyu sè repétre avoué lè cosse que lè pouè medzîvant ; mâ nion lâi en balyîve onne brequa.
- 17 Adan s'è mousâ ein dedein de li : Guiéro lâi a-te de gâçon tsî mon pére, que l'ant dâo pan à reboulye-mor ; teindu que mè me faut fére lo bramafan per ice !
- 18 Mè faut m'eimbantsî vè mon pére et lâi dere : Pére, y'è pètsî contro lo ciè et contro vo ;
- 19 pâo pe rein ître nomma voûtron valet; vo faut mè trâitâ quemeint ion de voûtron domestico.
- 20 S'è eimbrèyî pè vè son pére. Quemeint s'aproutsîve dâi z'adzî, son pére l'a yu et pedelyâo l'a tracî devè li, l'a châtâ ao cou et l'a tchuffâ.
- 21 Ma son valet lâi a rebrequâ : Pére, y'è pètsî contro vo et contro lo bon Diû, ne pâo pe rein ître appellâ voûtron fe.
- 22 Lo pére a coumandâ âi domestico d'amenâ tot tsaud dâi bî z'halyon, que lè faut einfattâ, et pu 'nna freppa ao dâi, assebin dâi solâ âi pî.
- 23 Apportâde-mè lo vî grâ, lo faut tyâ et lo medzî ein s'èbaloyeint :
- 24 du que mon valet, que vâiquie, ètâi moo et l'è revegnu, l'ètâi pèsu et l'è retrouvâ. Adan l'ant einiotsî lâo tere-bas.
- 25 Mâ lo pe vîlyo dâi frère que l'ètâi âi tsamp, ein revegneint ein decé, sè rapproutseint de l'ottô, l'a oyu lo dètertî et la carmagnaule.
- 26 Et l'a criâ on dâi domestiquo por lâi demandâ qu'è-te que l'è clli tapâdzo.
- 27 Lo valet lâi a rebrequâ : Ton frère è revegnu, et ton pâre a tyâ lo vî grâ, po cein que l'a retrouvâ destrâ bin.
- 28 Mâ s'è fotu ein dzebeuille, et l'è pas eintrâ; assebin son pére l'è salyî fro ein lo prèyeint de venî.

- 29 L'a repipâ à son pére : Lâi a tot parâi on mouî d'annâie que su avoué vo, et ye n'é djamé z'u controvèyondze a voutrè coumandameint; et pu vo ne m'âi rein balyî de cabri, po m'ègalantsî avoué mè z'ami ;
- 30 mâ li, voûtron croûyo valet, que l'a rupâ tot son bin avoué dâi guelyupe, quand l'è que revin, vo tyâde lo vî grâ po li.
- 31 Son pére lâi a de : Mon valet, tè t'î adî avoué mè, et tot cein que y'è l'è assebin à tè.
- 32 Ora fau-te pas sè redzoyî on tantenet du que ton frère que l'îre moo, è remé inquie ; l'ètâi pèsu et l'è rapertsî.

LA PARABÔLE DÂO PÉRE ET SÈ DOÛ FE

Daniel Corbaz, Lausanne (VD)

- 11 Jésu lâo z'a de oncora : On hommo l'avâi doû fe.
- 12 Lo quin l'a de à son pére : Mon pére, balye-mè la pâ de ta tsevance que me reveint. » Et lo pére lâo z'a partadzî cein que possèdâve.
- 13 Quauque dzo ein aprî lo quin l'a rapertsî tot cein que l'avâi et l'a modâ por l'étreindzî, prâo lyein, yô l'a rupâ sa retsesse sein comptâ dein l'abû et la dètse.
- 14 Quand l'a z'u tot gaspelyî, l'è arrevâ'nna granta famena dein sti payî quie et noûtron coo quemeincîve à sè trovâ dein la pouretâ.
- 15 L'è allâ sè mettre à mâitro tsi ion dâi pègan dâo payî que l'einvouyîve pè lè tsamps po vouardâ lè pouè.
- 16 Et l'arâi bin volyu sè reimplyâ lo veintro avoué lè cosse que lè pouè medzîvant. Mâ nion ne lâi ein balyîve.
- 17 Damachein cein l'è reintrâ ein li-mîmo et l'a de : Guière lâi a-te de vôlelet tsi mon pére qu'ant dâo pan à rebouille mor ; Et mè, per ice, su po sobrâ de fam !
- 18 Mè faut mè lèvâ et pu modâ por allâ vè mon Pére et lâi derâi : Pére, y'é pètsî contro lo ciè et contro tè ;
- 19 su rein mé digno d'ître appellâ ton fe. Trâite-mè quemet ion de tè vôlelet.
- 20 S'è lèvâ et l'a modâ por allât tsi son pére. L'ètâi onco du cein lyein quand son pére l'a aperçu et l'a ètâ reimpliâ de compachon. L'a tracî tant qu'à li, s'è prècipitâ po lâi eintourâ lo colet et l'a eimbransî.
- 21 Son fe lâi a de : Mon pére, y'è pètsi contro lo ciè et contro tè ; vu rein mé ître appellâ ton fe.
- 22 Adan lo pére l'a de à sè vôlelet : Apportâde rique-raque la pllie balla roba et l'ein revèfîde et lâi betâde 'nna бага âo dâi et dâi savate âo pî !
- 23 Vo faut assebin amenâ lo vî grâ et lo tyâ. No faut medzî et fére'nna fregâtse